

Південноукраїнські наукові студії

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

VII Всеукраїнської
науково-практичної конференції
студентів та молодих вчених
(19-21 листопада 2024 року)

Міністерство освіти і науки України
Державний заклад
«Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»
кафедра філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності
Південно-Українське відділення Соціологічної асоціації України
м. Одеса

Південноукраїнські наукові студії

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

**VII Всеукраїнської науково-практичної конференції студентів та молодих
вчених**

(19-21 листопада 2024 року)

УДК: 1+316 (062.552)

Рецензенти:

Володимир ЖАРКИХ, доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри філософії, історії та політології, НУ «Одеська політехніка»;

Оксана ІВАНОВА, кандидат філософських наук, доцент, доцент кафедри мистецтвознавства та загальногуманітарних дисциплін, Міжнародний гуманітарний університет.

Рекомендовано Вченою радою Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

Протокол № 7 від 26.12.2024 р.

Редакційна колегія:

Відповідальний редактор – Оксана ПЕТІНОВА, доктор філософських наук, професор кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», м. Одеса, Україна

Члени редколегії:

Євген БОРІНШТЕЙН, доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (м. Одеса), Україна

Зоя АТАМАНЮК, доктор філософських наук, професор, професор кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», (м. Одеса), Україна

Олена ЛІСЕЄНКО, доктор соціологічних наук, професор, професор кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (м. Одеса), голова Південноукраїнського відділення САУ, Україна

Південноукраїнські наукові студії: Збірник матеріалів Всеукр. наук.-практ. конф. студентів та молодих вчених (м. Одеса, 19-21 листопада 2024 року) / за ред. д. філос. н., проф. Петінової О. Б. – 213 с.

Матеріали конференції представлені в авторській редакції мовою оригіналу

ЗМІСТ

Ганна ОЗЕРНЮК	ВИТОКИ СТАНОВЛЕННЯ МІЖНАРОДНИХ НЕУРЯДОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ.....	6
Ольга БІЛОУС	ЩО ЯВЛЯЄ СОБОЮ ПОНЯТТЯ “ЗАКОН”?.....	8
Юлія МАКАРЦЕВА	ГУМАНІЗАЦІЯ СУСПІЛЬСТВА ЯК ВІДПОВІДЬ НА ВИКЛИКИ ЧАСУ.....	10
Арсен САЛОВСЬКИЙ	ЯКИЙ ЗВ'ЯЗОК ТРАДИЦІЙ І НОВАТОРСТВА У РОЗВИТКУ КУЛЬТУРИ?.....	13
Вікторія ОСТАТОЧНА	SMM ЯК СУЧАСНИЙ ІНСТРУМЕНТ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	15
Марина МАСЛОВСЬКА	МОДЕЛЬ BASIC RH ЯК ІНСТРУМЕНТ РОЗВИТКУ СТРЕСОСТІЙКОСТІ У СТУДЕНТІВ В УМОВАХ ОСВІТНІХ ТА СОЦІАЛЬНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ	17
Олександр ЛІСОВСЬКИЙ	АЛЕКСИТИМІЯ ЯК ПСИХОЛОГІЧНЕ ЯВИЩЕ.....	20
Яна СЕМКО	СТАТУСНА МОТИВАЦІЯ СПОЖИВАННЯ МИСТЕЦТВА.....	22
Анастасія КУЛЬБАКО	ІНФОРМАЦІЙНО-РЕКЛАМНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ОРГАНІЗАЦІЙ КУЛЬТУРИ ТА МИСТЕЦТВА.....	25
Юлія ДОБРОЛЮБСЬКА	ТРАНСФОРМАЦІЯ СТАТУСУ МУЗЕЮ У СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ.....	27
Влада КОВАЛЬ	АКТУАЛЬНІСТЬ АНАЛІТИКИ В СУЧАСНОМУ СВІТІ.....	31
Каріна КОВАЛЕНКО	МЕДІАГРАМОТНІСТЬ ЯК ПРОТИДІЯ ІНФОРМАЦІЙНИМ АТАКАМ.....	34
Роман ЗОЛОТУХІН	ПРОБЛЕМАТИКА ДОСЛІДЖЕННЯ ЯКОСТІ ОБСЛУГОВУВАННЯ РАДІОМЕРЕЖ ЗВ'ЯЗКУ АВТОМАТИЗОВАНИХ СИСТЕМ УПРАВЛІННЯ.....	36
Микола КРОХМАЛЬ	ОПТИМІЗАЦІЯ ЕНЕРГОЕФЕКТИВНИХ ПРОТОКОЛІВ ВЗАЄМОДІЇ МІКРОКОНТРОЛЕРІВ В ІНТЕРНЕТІ РЕЧЕЙ.....	39

усіма цінностями та принципами; гуманістичний вплив освіти створює підґрунтя для розбудови гуманного і стійкого суспільства в умовах сучасних викликів та загроз.

Список використаних джерел:

1. Скляр П. П., Уманська Т. О. «Гуманізація» та «гуманітаризація»: поняття, співвідношення та шляхи впровадження в освіту. 2006. С. 1-10.
2. Шакур Н. В. Гуманізм як принцип філософії освіти: пошуки методологічних орієнтирів в умовах війни та миру. Проблема гуманізму в умовах війни та миру: методології осмислення і практики людяності: збірник наукових праць Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 29-30 червня 2023 р.) Київ, 2024. С. 1-208.
3. Воронкова В. Гуманізація освіти, науки, політики, влади, суспільства. Філософія освіти. 2008. № 1/2. С. 204-220.
4. Гончаренко С. У. Гуманітаризація освіти. 2008. С. 156-158 URL: <http://surl.li/catpvl>

Арсен САЛОВСЬКИЙ,

здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти,
ОПП «Середня освіта. Мова і література (корейська)»,
Університет Ушинського, м. Одеса, Україна

Науковий керівник: Зоя АТАМАНЮК, д.філос.н., професор кафедри
філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності,
Університет Ушинського, м. Одеса, Україна

ЯКИЙ ЗВ'ЯЗОК ТРАДИЦІЙ І НОВАТОРСТВА У РОЗВИТКУ КУЛЬТУРИ?

Традиція — досвід, звичаї, погляди, смаки, норми поведінки й т. ін., що склалися історично й передаються з покоління в покоління. Новаторство — все нове, прогресивне, що запроваджується в якій-небудь галузі людської діяльності. Культура — прояв життя людини, що виражається у моделях поведінки, засобах і продуктах діяльності, зокрема ідеях, ідеалах, нормах та цінностях.

Здавна люди керувались двома фундаментальними бажаннями: збереження старого й пізнання нового. Не важко помітити, що ці два бажання є двома протилежностями, і саме через цей конфлікт, на мою думку, розвивається культура.

Прикладом такого конфлікту в українській культурі є вишиванка. Зараз в українському суспільстві ведуться активні дискусії щодо автентичності вишитих малюнків на сучасних вишиванках. Пропоную ж поглянути на історію:

В кінці XIX століття подружжя парфумерів Генріх та Шарлотта Брокер продавали недороге мило, яке активно купляли й українські господині. Купляли ще й тому, що до кожного брусочка йшли схеми вишивки, які можна було «перешити» на тканину. То були різні зображення квітів, птахів та інші композиції. Проте до цього, давніші зразки вишиванок показують переважання геометричних візерунків. Через схеми поширився й спосіб вишивки хрестиком,

атже до того на території України були відомі десятки, якщо не сотні, різних стилів шиття, і «хрестик» був далеко не основним. Отже, в кінці XIX століття в українок переважило бажання нового, проте зараз, шукаючи корені після майже двохсот років зі згаданих подій переважає бажання зберегти. Тож чи можемо ми вже вважати «брокарівську вишивку» традиційною, чи це досі новаторство? Так чи інакше, це наша історія.

Для кращого розуміння впливу двох фундаментальних бажань на розвиток культури розглянемо приклади кожного окремо, і почнемо з бажання зберегти.

Цікаво, що слова ні Будди, ні Конфуція, ні Ісуса, ані Сократа, не були записані ними самими, а їхніми учнями й послідовниками: слова Ісуса й Будди записали послідовники, Сократа учні Платон і Ксенофонт, Конфуція також учні. Зрозуміло, що всі ці люди не хотіли втратити слова своїх вчителів та натхненників, тому зберегли в писаному слові. А вплив цього бажання ми можемо бачити й сьогодні. Бажання зберегти може бути й не свідоме, що видно у піснях та святах. Наприклад, в українській обрядовій пісні «Ізпрежди віка» чітко видно космогонічний сюжет, де світ створюють птахи, яких пізніше замінили святі. Цей сюжет походить із давніх, дохристиянських часів, і перегукується зі скандинавським Іггдрасіллем, китайським деревом із десятьма сонцями та являє собою архетип дерева життя.

Традиції зберігають і свята, як вже було сказано. Такі традиційні свята як Івана Купала, Масниця, Різдво, закарбували в собі давні, може й прадавні, традиції наших предків, і прив'язані до циклу зміни пір року та тривалості світлового дня. Масниця, наприклад, є нічим іншим, як відомим іншим народам Європи та світу, святом проведення зими. Традиційно на Масницю співають пісень із закликком весни, а піком є спалення опудала зими.

Свято Івана Купала є святом літнього сонцестояння, яке також відоме іншим культурам, як, наприклад, латвійське Ліго. У цьому святі збереглися давні обряди очищення вогнем і водою, ворожіння на долю та поклоніння духам природи і сонцю.

Тепер поговоримо про протилежне до збереження бажання — бажання нового. Вище вже є про це згадки навіть у прикладах із бажанням зберегти.

Чи не найбільшим прикладом новаторства є річ, якою ми користуємося щодня — мова. Атже можна впевнено сказати, що будь-яке слово колись було неологізмом. Жодна мова не є сталою й постійно змінюється, взаємодіє з іншими мовами, оновлює лексику, граматику, морфологію та інші рівні. Наприклад, в історії української мови були хвилі запозичень із германських мов, грецької, латинської, французької та інших. Як мінімум, ще з часів козаччини велись дискусії про чистоту мови та запозичення. А сьогодні ми спостерігаємо нову хвилю запозичень, уже з англійської мови, таких як «кейс», «смокінг», «джентльмен», «інсайт», «мітинг» та ін. Якісь із них вже стали невід'ємною частиною повсякденного лексикону, якісь досі відчуються чужими. Моя ж думка, з огляду на історію мови, що кожна мова мов сито: відсіє непотрібне та збереже, що треба. Все частіше, наприклад, замість слова «лайк» лунає

«вподобайка», яке є новотвором. Такі хвилі запозичень та творень нових слів для нових значень освіжають, оживляють та розвивають мову.

Культури також можуть взаємодіяти, що дає нам новаторство у вигляді пристосування запозичених традицій до вподобань та уявлень народу, який запозичує, «народу реципієнта», якщо бажаєте. Наприклад, Давній Китай чинив свій культурний та політичний вплив на сусідні держави й народи, які кожен по своєму пристосували запозичені культурні явища. Наприклад, монголи, виторгувавши китайський чай, зробили власний рецепт приготування, за власними унікальними смаками, який зветься сутей цай; корейці запозичили китайське конфуціанство, й пристосували його до власної системи суспільних взаємин, а японці на основі китайських ієрогліфів розробили власні алфавіти: хірагану й катакану.

Отже, можна стверджувати, що культура є явищем динамічним, яке, як і саме людство, постійно змінюється, пристосовується та розвивається, намагаючись зберегти себе. Традиції дозволяють не забувати коріння й тримати зв'язок покоління й покоління, а новаторство дає ковток свіжого повітря у застарілі норми й лади, забезпечуючи постійний розвиток та оновлення. Не можливо говорити про традиції в сучасному стані без згадки зміни через новатор, і неможливо говорити про новаторство без згадки про традиції, адже культуру творить десь конфлікт, а десь синергія цих двох явищ.

Вікторія ОСТАТОЧНА,
здобувачка спеціальності

028 «Менеджмент соціокультурної діяльності»,
Національний університет «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка,
м. Чернігів, Україна

Людмила ЛАДОНЬКО,
професорка кафедри мистецьких дисциплін,
Національний університет «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка,
м. Чернігів, Україна

SMM ЯК СУЧАСНИЙ ІНСТРУМЕНТ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

SMM (Social Media Marketing) – маркетинг у соціальних мережах є сучасним напрямом соціокультурної діяльності. На сьогоднішній день він активно використовується для просування і розкрутки різних продуктів і послуг, є одним із інструментів підвищення обізнаності та популяризації культурних чи соціальних проєктів.